

THANH XUÂN C A TÔI CÓ B N

Tu i thanh xuân ai ch ng có nh ng khát khao, nh ng gi c m ng, nh ng phút giây b ng b t, nông n i, nh ng m i tình th m kín, nh ng l i yêu đ u ch a dám ng và c nh ng ti c nu i mãi in d u n i trái tim. Đ i v i tôi, thanh xuân y là các b n, là nh ng con ng i không n n ng i cùng tôi n m tay v t qua m i khó khăn th thách c a cu c đ i.

Tôi

-

M

t đ a con gái c c kì b ng b nh, b c đ ng hay nói m t cách hoa mĩ h n đó là cá tính. Tôi ch ng bao gi nghe theo s s p đ t

c a

b t kì ai, theo quan đ m c a tôi chuy n c a tôi, tôi s t gi i quy t không c n ai can thi p hay giúp đ

,
ngay c b m cũng th . Tôi t nh đã b ng b nh nh v y đ n b m còn ch u thua ch bi t khuyên tôi r ng:

- “Con gái thì ph i thu m n t na thì ng i ta m i th ng.”

Tôi bi t b m ch lo cho tôi, s tôi b ng i ta ghét b r i nói này nói n . Nh ng mà t i sao ng i ta l i cho r ng con gái ai cũng ph i d u dàng thu m , con gái không đ c th hi n cá tính c a mình ?? Vô lí n u đ i đ a con gái nào cũng nh v y thì cu c s ng c a con gái chúng tôi còn gì là thú v . Su t ngày ch bi t đi h c, h t trên l p r i đi h c đàn này n , nghe thoi cũng đ th y nhàm chán r i. Tôi s ng nh v y cũng ch ng ph i vì mu n n i b t gì nh ng đó là b n ch t c a tôi và ch ng ai có th thay đ i đ c.

B i s h u m t tính cách nh v y nên tôi r t khó k t b n hay nói chuy n thân thi t v i b t kì ai vì m i l n nói chuy n v i ng i khác không quá hai, ba câu là cái tôi quá l n c a tôi l i dâng lên và phát ngôn nh ng đ u khi n h ph t lòng. Duy có Lan là khác, nó ch ng bao gi tranh lu n hay ch p kh gì tôi c vì nó bi t rõ tính cách c a tôi. T nh hai đ a đã s ng g n nhà, m i ngày đ u đi h c chung , ch i chung, t h m chí còn ôm g i qua nhà ng chung v i nhau n a. Đôi lúc tôi t h i r ng không bi t sao hai chúng tôi l i thân nhau đ c trong khi m t đ a b c đ ng b ng b nh ch ng a ai và cũng ch ng ai a n i còn m t đ a l i trái ng c là chu n m c c a xã h i, chu n m c c a con gái, d u dàng n t na thu m thích nh ng câu chuy n ngôn tình s n s m, su t ngày “treo mình trên nh ng cành cây” m v nh ng anh “soái ca” trong nh ng cu n truy n “quái đ ” ch a bao gi

BÀI ĐỀ THI SỐ 11

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ năm, 02 Tháng 11 2017 07:16 -

bỗng ra ngoài đời. Mọi người đi với tôi nó chỉ toàn đem những câu chuyện ngôn tình mà nó đã đọc kể cho tôi nghe và suốt ngày

h

uyên thuyên trong miệng, nào là cô đó yêu anh đó những bộ gia đình gần gũi nên phải chia tay, nào là anh hùng cứu mỹ nhân các kiểu, ... vô số chuyện tình chèn thêm tiên dục nó kể ra đôi lúc làm tôi sồn cọt gai góc. Những câu chuyện đó đọc nó kể đi kể lại đi đến nỗi tôi chĩa mắt lên nhìn vào cuốn sách ngôn tình cũng thuở nào dung. Trái ngược là vậy nhưng chúng tôi lại gần bó với nhau như hình với bóng, chắc có lẽ vì chúng tôi đều quá hiểu nhau hơn hết chúng tôi sẵn sàng chia sẻ với nhau những lúc vui khi buồn. Đôi lúc chúng tôi còn đùa nhau rằng:

-“Mày đó mày chính là cuốn nhật ký trên đời của tao đó.”

Hai đứa thân nhau đến mức tôi đã nghĩ rằng sau này hai đứa lên sẽ sống chung trong một căn nhà, cùng nhau làm chung một công ty và chắc có hai đứa cùng nhau sống tới già. Thân nhau đến mức chúng bao giờ giờ nhau đọc cho dù cãi nhau to đến thế nào thì cứ

hai

chúng tôi, cũng có thể hoà lại cho bằng một ly trà sữa.

Những mối chuyện đã khác khi cô bạn mới đến.....

6h30 phút sáng, giọng thánh thót của Lan cất lên từ phòng nhà:

-“Hiện tại, dậy dậy, dậy đi học rồi. Mày dậy nhanh cho tao chửa, giờ này là mấy giờ rồi mà mày còn ngủ heo, dậy mau...”

Nghe tiếng Lan nhưng tôi không thể nào bắt dậy được, mắt nhắm mắt mở nào mở ra được, thôi thì cứ ngủ thêm tí nữa vậy. Lan gọi được mắt lúc thì không còn nghe thấy tiếng gọi nữa, im lặng đến nỗi. Tôi cứ ngủ ngon giấc, cái gì đó lơ lơ nhơ nhơ bay thẳng vào mắt:

BÀI D THI S 11

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ năm, 02 Tháng 11 2017 07:16 -

-“Ôi cái gì đây, đây a nào ch ơi kì quá vậy.”

Cầm cái khăn len kéo ra khỏi, trộm c mắt tôi là Lan đang đứng với vẻ mặt nghiêm nghị :

-“ Lan, mày ch ơi gì kì vậy, khăn mày đem chôn ở Bức c c r i đem vứt vào mắt tao đây à, len mu n ch t.” Tôi nói b ng gi ng đang còn ngái ng

-“ Mày biết tao g i mày bao lâu r i không mà mày còn ng đ c.”Lan nói

-“ Thì đứng nào gi tao cũng d y r i đó sao, m i sáng s m mà đ tao ng thêm tí làm gì mà mày v i th .”

-“Mày biết hôm nay là ngày đ u tiên vào l p 9 không, ngày đ u tiên mà tr kì l m, v i l i mình cũng là h c sinh cu i c p r i, là anh ch l n c r i mà đi tr thì x u h ch t.”

-“B anh ch l n là không đ c ng thêm h , tao mu n ng thêm, m t tao m không ra sao lên tr ng đ c mày đ i tao ng 5 phút n a nhé.”

Nói r i tôi ng ng i xu ng gi ng đ nh ng ti p nh ng Lan kéo tay tôi d y, d y tôi ra khỏi phòng:

-“Mày d y h tao cái, d y đi chi u tao đ n đi u ng trà s a.”

-“Mày h a nhé, tao đi r a m t li n đây, hihi đ c đãi trà s a.” Tôi m ng r đ p.

-“Mày nghe t i ăn m t cái là t nh ngay, b i v y mày nh con heo su t ngày ăn v i ng .”

BÀI ĐỀ THI SỐ 11

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ năm, 02 Tháng 11 2017 07:16 -

-“Mày nói hay nhỉ, người ta sợ người ta ăn với người ta làm gì.”

-“Tao hỏi cách với mày đấy, thôi rồi a, mày thay đổi rồi 2 đứa mình đi ăn sáng nhanh rồi còn tôi trông người ta trông bây giờ.”

Tôi chỉ đi rồi a, mày thấy bạn quần xanh áo trắng tinh mà mày đã chuồn bỏ sấn mặt với vào người rồi rồi a tay với đôi chỉ c khen quà đ sấn trên bàn. Chẳng cần sấn gì, tôi kéo với chỉ c c p ch y xu ng đ đ n n i ch a k p ch nh s a áo quần mới cách ngay ng n:

-“Đi thôi Lan, đi ăn sáng thôi.” Tôi nói rồi nắm lấy tay Lan kéo với.

Lan nắm tay tôi rồi nói:

-“Mày nhìn quần áo với đôi tóc mày đi coi thế có gì ng mặt đứa con gái không, tóc tai thì ch a chi quần áo x c x ch mày đ nh đi đâu.”

-“Hihi, tao quên mày , mày c t h tao cái tóc đ tao s a l i quần áo.”

-“Hỏi cách cho mày, nếu không có tao ch c mày đ nh đ b đ ng đó đi ra ngoài luôn ch c.”

Lan l i g n t , kéo t trong h c t l y ra m t chỉ c l c, rồi nh nhàng ch i tóc cho tôi. T nh đ n gi các “style” tóc tai c a tôi đ u do Lan làm c , nh nó tôi gi l i đ c m t chút n tính ch không thì.....

-“Lan này, mai mặt l n tao thuê mày làm nhà t o m u tóc cho tao nhé, m i b a tao tr công b ng m t ly trà s a ch u không.”

BÀI D THI S 11

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ năm, 02 Tháng 11 2017 07:16 -

-“Mày đừng có mà, lên lên tao sẽ thành nhà văn viết truyện ngôn tình nhé, rồi ngó ta sẽ đến xin chị kí tao nhé m nh p còn thì gian đâu đi t o m u tóc cho mày.”

-“O t ng v a thôi.....”

Tóc tai xong xuôi, quần áo gọn gàng hai chúng tôi cầm tay nhau bước ra khỏi nhà, đi đến chỗ ăn sáng, rồi cùng nhau chỵ t i tr ng. Bởi vì tr ng cũng gọn nhà nên chúng tôi th ng đi b , trên đ ng đi chúng tôi không ng ng huyên thuyên v i nhau v m i chuy n trên đ i.

-“Hihi, vô năm tao ng i v i mày nhé!”

-“Thôi mày tránh xa tao ra đi, mày l i đ nh ng i bên tao đ ‘tru tréo’ nh ng câu chuy n ngôn tình c a mày ch gì, đ ng có m , đ tao bình yên đi.”

-“Hihi, sao mày bi t hay v y, nh ng mà k mày tao v n thích nói đ y tao s cho mày hi u th nào là giá tr c a truy n ngôn tình.”

Nói rồi c i su t c con đ ng ch ng m y ch c, chúng tôi đã t i tr ng. Tr c m t tôi hi n ra v n ngôi tr ng cũ kĩ đó, v n hàng cây r p bóng che ph kh p sân tr ng nh ng sao hôm nay c m giác trong lòng tôi l i khác quá, v a háo h c v a lo l ng v a bu n.

-“Ê mày cu i c p r i đó, s p ph i xa nhau r i.” Tôi nhìn Lan r i nói b ng gi ng có th m chút bu n và hình nh có gì đó h i cay cay n i s ng mũi.

-“B y, lên l p 10 mình l i h c chung ti p mà.”Lan c i nh nhàng r i đáp

-“Là mày đ u chuyên r i sao. Tao đi h c có mình bi t tìm ai tâm s , nh ng lúc cãi nhau v i t i con trai ai s đ ng v phía tao.”

-“Mày c lo xa, n u mà tao đ u chuyên th t thì nh ng lúc nh v y mày c g i tao, tao s tao s ch y đ n bên mày thôi lo gì.”

Nói là nói v y thôi nh ng tôi bi t lòng Lan cũng đang r t lo l ng. Hai đ a nhìn nhau c i v i nhau n c i mi n c ng ch a đ ng bi t bao nhiêu lo l ng, tôi bi t bây gi trong lòng Lan cũng gi ng nh tôi đang h n đ n l m nh ng ch ng ai dám nói ra, đ u chúng tôi làm đ c bây gi ch có th là n m th t ch t tay nhau đ b c vào năm h c m i.

Năm nay là năm cu i c p r i sao, sao năm nay tôi ch ng mu n b c vào tr ng n a, tôi s m t khi b c vào tr ng th i gian s thoáng ch c trôi đi r i s đ n lúc tôi ph i r i xa Lan. M c dù bi t hai chúng tôi r i s l n, r i s đi nh ng con đ ng khác nhau h ng đi khác nhau nh ng bây gi tôi v n ch a đ d ng c m đ ch p nh n đ u đó.

Đ ng s ng s m t lúc, ch t Lan kéo tay tôi b c vào tr ng.

-“Đi thôi, t i tr ng r i sao ph i đ ng ngoài c ng, mình có còn là h c sinh l p 6 m i b c vào tr ng n a đâu mà còn b ng.”

Tôi c m tay Lan b c vào tr ng, khung c nh nh n nh p c a bu i khai tr ng đ n hi n ra tr c m t, nhìn nh ng em l p 6 non n t, b ng b c vào tr ng đ ng nh tôi th y đ c hình nh mình c a ba năm v tr c. Th i gian đúng là ch ng ch đ i m t ai và th i gian 4 năm cũng không th đ đ tôi tr i nghi m h t nh ng đ u thú v c a nh ng năm c p 2.

Tôi đ a m t tìm l p tôi r i nhanh chóng kéo tay Lan vào phòng h c. Tr c m t tôi v n v y, v n là 33 g ng m t quen thu c đang ng i quanh nhau k v nh ng câu chuy n thú v trong 2 tháng nghỉ hè, ch ng ng n ng i gì tôi và Lan nhanh chóng nh p b n ng i k nh ng câu chuy n “trên tr i đ i đ t” mà ch ng quan tâm đ n b t kì th gì xung quanh, ch t có đ a v nh vai tôi:

BÀI D THI S 11

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ năm, 02 Tháng 11 2017 07:16 -

-“Chúng mày đã thấy bọn mình chuyên đến lớp mình chưa.”

-“Đâu, đâu.....” cậu bạn nhún nháo tìm bóng dáng của người bạn mình

-“Trai hay gái, đẹp hay xấu, ốm hay mập, cao hay lùn.... Và hơn hết là có xinh hơn Lan không.” Lan hỏi đến đẹp chớ ngời ai trả lời.

-“Mày bình tĩnh đi Lan, mày làm vậy bọn mình sợ chuyện mất luôn đấy.” tôi nói với Lan

Có đứa chà tay vào phía bàn đầu tiên, mặt cô bé có vẻ trông ngớ ngẩn, gờng mặt buồn bĩnh với mái tóc ngắn xoang vai đang cầm cúi đầu sách.

-“Woa, bọn mình đẹp thoooo quá....” Lan thốt lên.

Chưa kịp nghe tôi nhún nhót về cô bạn mình, Lan đã nhanh nhẹn chuyển tiếp người cầm sách rồi bắt chuyện với cô bạn mình mới cho tôi đứng sang chỗ đó.

-“Mày có cần phải háo hức vậy không Lan.” Tôi nghĩ thầm.

Nhìn Lan nói chuyện thân mật với cô bạn mình thú thật tôi có chút không thích, đó là ganh tỵ, chắc là không đâu, sao tôi lại phải ghen tỵ với một đứa bạn mình chứ. Trong đầu tôi lúc đó tràn ngập những suy nghĩ hỗn độn.

Thực chất tôi biết Lan là một đứa cá tính hoà đồng, tôi biết rất rõ chứ, nhưng sao khi thấy nó thân thiện với người khác tôi lại cảm thấy có chút ghen lòng.

BÀI D THI S 11

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ năm, 02 Tháng 11 2017 07:16 -

Tôi cố gắng quay lại nói chuyện với lũ bạn tôi đi sở hi vọng đi đến nhà anh nói chuyện với Lan và cô bạn mới nhưng không thể được. Tôi là cố gắng hỏi cô mang tâm trạng buồn bạn có chuyện gì thêm nói chuyện hay cố gắng nói với bạn tôi ai.

Ngày cuối cùng sau buổi học cô xếp cho Lan ngồi cạnh bên cô bạn mới tên Thảo Anh...Thảo cố gắng gì gì đây, nói chung là cô bạn mà tôi chỉ nghe hay là gì.

Trên đường đi học với tôi cũng vui lên lắm khi Lan luôn mỉm cười với cô bạn mới, nào là nhà cô rất giàu, cô rất là thiên kim tiểu thư, Thảo Anh cũng thích ngôn tình, Thảo Anh cũng giỏi thi chuyên văn.... Vô số chuyện mà tôi chỉ nghe hay mà quan tâm. Lan hào hứng đến nỗi tôi quên mất sở hi vọng đi đến nhà anh ngay bên cạnh.

-“Thảo Anh tốt đẹp vậy, tốt đẹp lắm mà quên đến cảm nhận của tao luôn à, mà không biết là tao rất buồn sao, vậy mà mà chỉ nghe hay hay thăm.” Tôi nghĩ mà lòng như thất vọng.

Có thể tôi cảm thấy lòng sự thật chỉ nghe được với nhà mới cho Lan cố gắng luôn mỉm cười luyện thuyên với cô bạn mới. Và có lẽ câu duy nhất Lan thật sự nghĩ đến tôi đó là:

-“Tôi biết!”

Không hiểu tại sao từ khi với đến nhà lòng tôi lại nặng trĩu, nhưng suy nghĩ rằng Lan có bạn mới tốt hơn sự chỉ nghe còn quan tâm đến tôi nữa, tôi đến đến sự trở thành người vô dụng và rồi sự cũng bắt đầu rồi thôi cảm lạnh vắng trong đầu tôi. Chỉ có lẽ những gì đó là do tôi suy nghĩ quá nhiều, Thảo Anh cũng chỉ mới gặp Lan thôi mà làm sao thay thế được tình bạn thanh mai trúc mã của chúng tôi cả. Biết là như vậy nhưng tôi không thể nào ngừng suy nghĩ được. Và không biết từ khi nào tôi trở nên có ác cảm với Thảo Anh, trong đó bạn tôi đã mang tính chất cho, đi đâu và là một cô nàng mới bạn công chúa.

Nhưng điều đó chỉ có lẽ là do sự ghen tị trong tôi quá lớn, ghen tị vì Thảo Anh tốt hơn tôi và cũng lo sợ một ngày Thảo Anh sẽ dành một luôn cô bạn thân của tôi. Tôi thật sự cũng chỉ nghe hiểu mình đang nghĩ gì nữa, vì một cuộc nói chuyện thân mật của Lan và Thảo Anh mà tôi trở nên như vậy có phải là do tôi quá ghen tị. Cũng đừng hiểu thôi vì nếu một điều gì đó quá

BÀI D THI S 11

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ năm, 02 Tháng 11 2017 07:16 -

quan trọng để với ta thì ta sẽ càng muốn níu chặt và giữ đi u đó cho riêng mình.

Buổi chiều hôm đó như tôi đã hứa tôi đi Lan quán trà sẽ quen thuộc mà hai chúng tôi thường uống. Thông thường Lan luôn là người đi sắm hàng tôi sao hôm nay với với.

một

tiếng, rồi

hai

tiếng trôi qua, tôi nghĩ một mình lòng nghĩ đi đó cho Lan cả buổi chiều như không hề thấy bóng dáng.

-“Chẳng lẽ Lan quên là có hàng với mình sao? Không đúng, Lan trước giờ chưa hề với mình cả, có việc bận như thế nào Lan cũng cố gắng thu xếp đi đến với mình như sao hôm nay Lan lại không đến, mà không có một cú điện thoại hay tin nhắn nào nữa, chẳng lẽ Lan có chuyện gì sao?”

Càng nghĩ tôi lại càng thấy lo lắng cho Lan, tôi vội vã gọi điện thoại gọi cho Lan nhưng Lan không bắt máy.

-“Không lẽ Lan có chuyện thật sao?”

Đầu óc tôi tràn ngập những suy nghĩ lo lắng, tôi vội vã gọi điện nhắn và chuyển ngay về nhà. Chẳng kịp ghé vào nhà tôi, tôi đã chuyển sang nhà Lan :

-“Lan ơi Lan, mà có nhà không Lan.” Tôi tìm Lan khắp nhà

-“Con Lan nó đi với bạn Thành Anh gì đó đi mua đồ dùng học tập rồi con ơi, nó không nói con hả?” giọng mẹ Lan vang lên

BÀI D THI S 11

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ năm, 02 Tháng 11 2017 07:16 -

-“Dạ, không?”

-“Vâng chắc nó quên đó nó đi tìm trả a đến giờ chưa ạ, con có chuyện gì nói cộ nó với rồi cô nhắn cho.”

-“Dạ thôi, con qua đến nhà Lan đi chơi mà Lan không có nhà, thôi thôi ạ cô con vâng.”

-“Vâng thôi con vâng nha.”

Lan đi chơi với bạn mới mà quên mất cuộc hẹn với tôi, lần đầu tiên tim tôi lại cảm thấy đau đến như vậy. Vì mất đi bạn mới mà Lan quên mất tôi, đã vậy còn không có lý do tin nhắn hay bất cứ một cuộc điện thoại nào báo cho tôi biết nữa cả. Hay là bạn mới quá thú vị đến mức Lan quên mất đi bạn cũ như tôi.

Bất giác nhận thấy giọt nước mắt lăn dài trên má, lần đầu tiên tôi khóc vì bạn bè, lần đầu tiên tôi lại cảm thấy tim mình đau như vậy

-“Lan à cậu quên mất mình rồi à, có lý do không cần mất đi bạn mới mà mình nữa đúng chứ, bạn mới tốt hơn đúng chứ?”

Không hiểu sao tôi lại có cảm giác như mình đã bị phản bội và đã đánh mất tất cả gì đó, là tình bạn tôi đã mất mất tình bạn rồi à. Không đâu! Chắc có lý do gì đó do tôi suy diễn thôi đúng chứ? Đúng vậy mới thì chắc là do tôi quá suy diễn mà thôi, Lan là bạn thân của tôi mà bạn thân thì sao không bao giờ phản bội tôi đâu đúng chứ.

Nghĩ là nghĩ như vậy nhưng lòng tôi lại như cảm thấy hèn đến vô cùng. Tôi cố gắng gạt bỏ suy nghĩ tiêu cực sang một bên nhưng không tài nào làm được. Ngày hôm đó kết thúc buổi như vậy, không hề có một lời gì thích hay mất tin nhắn hay thậm chí Lan có nhắn với bạn mới nên

Lan không cần mết để a bên vô dưng như tôi nữa.

Kể từ ngày hôm đó tôi tự gán cho mình cái mác là kẻ tha thối vô dưng và chẳng ai cần tôi. Hôm ngày tôi lại thi đi học mết mình trên con đường mà trước đây từng là chốn vui đùa tâm sự giữa a tôi và Lan.

Còn Lan, Lan đã cố gắng gì thích cho tôi nghe lý do thì sao nó quên mất cuộc hẹn của chúng tôi. Đó là do đi n tho i đ trong c p nên không nghe tôi gì. Nhưng tôi thì không th nào lo i b trong mình cái suy nghĩ Lan coi Th c Anh quan trọng hơn tôi. Thế là kể từ ngày hôm đó mọi quan hệ giữa a tôi và Lan dần trở nên có khoảng cách, chúng tôi không còn dành nhiều thời gian cho nhau nữa, không còn đi chung nhiều như trước nữa. Có lẽ là do tôi luôn né tránh Lan, đúng hơn là né tránh th c t i cái th c t i luôn cho tôi biết rằng Th c Anh dần dần thay thế vị trí của tôi bên cạnh Lan.

Và cũng chính những suy nghĩ tiêu cực đã biến tôi từ một cô bé hoạt náo vui vẻ thành một người trầm tính, ít nói. Hôm ngày tôi ch thui th i m t mình ở góc bàn chẳng nói chẳng cười với bất kỳ ai, nếu có thì đó cũng chỉ là mỉm cười ng. Đầu mắt rời mà cô bé hay cười nói....

Nhưng cánh bu ng lẳng bay bay trong gió v n nh lên vai tôi chút gì đó đem buồn của những ngày cuối thu. Giờ ra chơi hôm nay tôi lo ng lo xu ng sân trường b c l i ch chi c gh mà Lan và tôi hay ng i trò chuyện nh ng..... hôm nay thì chi c gh này ch còn mình tôi, v ng lo ng h n, Lan à sao cu không hỏi lý do thì sao mình né tránh cu thì sao cu lại im lo ng đ tình b n gi a chúng ta trở nên xa cách thế này. Càng nghĩ lòng tôi càng như th t l i, khoé m t cay cay. Tôi mu n khóc l m nh ng mà không th , tôi có lý do gì để khóc c ch , tình b n c a tôi tan v , b n thân của tôi b ng i khác giành m t ,.... Tôi làm gì có t cách để khóc t t c là do tôi quá vô dưng mà thôi.

Chợt có bước chân kh kh ti n l i g n, tôi quay lại nhìn, thì ra là Th c Anh cái ng i mà tôi chẳng a gì.

-“Hi n, cu làm gì ở đây vậy, sao không đi chơi với t và Lan.”

BÀI D THI S 11

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ năm, 02 Tháng 11 2017 07:16 -

Vn giận nói ngt ngào đó, cái giận đi u ngt ngào đ n xiêu lòng đó c a Thc anh càng làm tôi căm ghét.

-“Thì tôi giận đây ng m c nh tý r i lên, sao b đi u này c u cũng mu n c p hay sao, mu n thì tôi nh ng cho ch ng c n ph i giận trò giành giận.”

Tôi nói v i Thc anh b ng giận đi u cay cú, không biết t bao giận i nói phát ra t mi ng tôi i cay nghiệt đ n v y. Do cái s ganh t , căm ghét mà tôi dành cho Lan ?

-“ Sao c u i nói nh v y mình có bao giận giành th gì t c u đâu.”

-“ Không , c u đã c p m t c a tôi th quan trọng nh t r i c u không biết sao?”

-“ Mình không hiểu u c u đang nói gì đó Hi n.”

-“ C u đ ng có giận cái giận đi u gây th đó tr c m t tôi, không có tác đ ng đâu, tôi nói cho c u biết tôi không ph i Lan mà đ b c u đ đ .”

Nói r i tôi m t m ch ch y v i i p b m t phía sau s ng ngác c a cô b n m i. Có i ác c m c a tôi đ i v i Thc Anh là quá vô lí nh ng tôi không tài nào c x v i cô y nh bình th ng đ c.

Chi u hôm đó v n trên con đ ng đi h c v tôi i i ng i đi v m t mình mà không có Lan bên c nh, Lan ch c giận này đang đi bên cô b n thân m i r i đâu còn nh đ n tôi. Ch t tôi nghe tiếng nói quen thu c v ng i t phía sau.

-“Hi n đ i.... đ i ... đ i tao.”

BÀI D THI S 11

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ năm, 02 Tháng 11 2017 07:16 -

Thì ra là Lan, đang nói với tôi thì nhìn phía sau. Không hiểu sao vẫn nhìn thấy Lan là trong lòng tôi lại thấy vui như vậy, bất giác tôi nhìn nhìn cười mà có lẽ miệng tự nhiên chĩa ra

xuất hiện trên
mặt

mặt

tôi.

-“Làm gì mà mặt thì nhìn nhìn với Lan.”

-“Mày nên hỏi mày mới đúng. Làm gì mà đi nhanh thế làm tao chạy theo mặt mũi nhìn xu.”

-“Chẳng phải mày đã có bạn thân mới rồi sao chạy theo tao làm gì nữa, sao không đi cùng Thúc Anh yêu quý của mày đi, đi theo mặt mũi a vô dụng như tao làm gì.”

-“Mày nói gì kì với Hiền, Thúc Anh với tao là bạn cùng bàn nên hay đi chung nhé ng mày vẫn mãi là bạn thân của tao mà, thì sao mày lại nói mày vô dụng cả chứ, miệng hôm với lại mày toàn tránh mặt tao thôi.”

-“Mày có Thúc Anh rồi còn như gì đến tao nữa...”

-“Tao thấy tất cả chứ do mày ghen tị với Thúc Anh thôi Hiền à, Thúc Anh lúc nào cũng quan tâm mày, hỏi những sự thích, tính cách của mày. Cậu ấy rất muốn làm bạn với mày đó mày biết không sao mày lại cười như vậy.”

-“Quan tâm gì, tao không cần sự quan tâm của đứa công chúa đó mày hiểu không.”

-“Mày quá đáng rồi đấy, Thúc Anh đâu có làm gì có lỗi với mày mà mày đối xử với cô ấy như vậy.”

-“Không làm gì có lỗi với tao , chúng phải chịu ta đã cướp mất mày từ tao , cướp mất tình bạn 15 năm qua của chúng ta.”

-“ Không mày sai rồi Hiên , lẽ này thì mày đã thất bại rồi, chính mày, mày mới là người đã y táo ra xa mày đó, chính mày không cho Thúc Anh cơ hội để giải thích.”

Nói rồi Lan bỏ đi, bỏ mặc tôi ở lại với nỗi buồn đau đớn trong lòng. Đây là lần đầu tiên chúng tôi giận nhau, vì..... Thúc Anh sợ hãi vì sợ ích kỷ của chính tôi.

Sau trận cãi nhau đó không cách gì của tôi với Lan đã lên lên càng lên hơn. Dù rất muốn làm hoà với Lan nhưng lòng tôi tôn trọng của tôi lại không cho phép. Tôi không sai và không có gì phải xin lỗi. Tôi vẫn đã bỏ bỏ nên bè bỏ mặc như vậy nên thêm lên này nên cũng đâu có sao.

Tôi cố gắng trấn an bản thân nhưng không thể, càng nghĩ tôi lại càng cảm thấy đau nhói. Thất vọng, ngay bây giờ tôi muốn chửi thề chửi Lan, ôm cậu ấy và thuyết thốt và kèm theo lại nói “TỔ XIN LỖI” nhưng tôi không thể nào làm được.

Giữa lúc tuyệt vọng, thất vọng tôi rất cần một bàn tay giúp đỡ từ ai đó nhưng ai có thể kéo tôi vượt đặng ngay lúc này chứ, bản thân của tôi cũng bỏ tôi thì còn ai quan tâm tôi nữa. Tôi khóc.... khóc rất nhiều nhưng chẳng ai biết chứ, tôi không muốn cho ai biết về việc đó.

Ngày chửi nhau hôm đó tôi đang buồn rầu ngồi trong phòng với những cuốn truyện tranh để giải toả nỗi buồn, chợt có tiếng mở vang lên từ phòng nhà.

-“ Hiên ơi, có bạn Thúc Anh tìm con này.”

Cô ta tìm mình làm gì chứ cớ gì nhào mình hay là để nói với mình rằng cô ấy đã thẹn ngượng
mình, đã thẹn sếp
cố gắng Lan khi mình.

-“ Cậu tìm tôi có việc gì?” Tôi ngạc nhiên hỏi

-“ Cậu có thể đưa mình lên phòng rồi nói chuyện được không?”

-“ Tôi sao phải lên phòng tôi chứ cậu muốn gì?”

-“ Cậu nghe mình đi mình có chuyện muốn nói.”

-“ Ờ thì..... thôi được rồi cậu đi theo tôi.”

Tôi đưa Lan lên phòng mình với tâm trạng chông chênh ngại ngại.

-“ Rồi cậu nói gì thì nói đi, tôi không có nhiều thời gian dành cho cậu đâu.”

-“ Cậu im lặng nghe mình nói nhé. Mình biết cậu với Lan đang giận nhau và lý do là vì mình đúng chứ? Và mình cũng biết là cậu không ưa gì mình, nhưng mà cậu nên biết là mình không có bất cứ sự ganh ghét hay muốn cậu phải thất bại gì cả, mình chỉ muốn làm quen với tất cả mọi người và Lan chỉ đang giúp mình làm quen với bạn mới thôi. Và nếu cậu giận Lan vì cảm thấy Lan thân với tôi mà bỏ rơi cậu thì cậu sai rồi, lúc nào đi bên tôi Lan cũng luôn dõi theo cậu, cậu biết không. Có được người bạn như vậy là rất đáng trân trọng tôi sao cậu lại không nắm lấy, tôi sao lại để mình xen vào mọi quan hệ giữa các cậu khi cậu hoàn toàn có khả năng kiểm soát nó chứ. Cậu hãy nghe tôi mình mới nói thôi hay đi xin lỗi

BÀI D THI S 11

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ năm, 02 Tháng 11 2017 07:16 -

và làm hoà với Lan đi.”

Nghe nhng nói c a Thc Anh tôi nhn ra rng mình đã sai th t s r i, th t s tôi đã làm quá v n đ và n u nh lúc đó tôi ch u ng i i v i Lan k h t m i tâm s thì m i chuy n s đầu nh bây gi . Nhng mà nói gì thì nói tôi cũng không th xin i Lan đ c i hoàn toàn đầu ph i do tôi.

-“ Nhng mà..... đầu ph i i hoàn toàn do tôi, tôi không th xin i Lan đ c.”

-“ C u vì tôi m t i n th i đ c không, vì tôi m t i n mà b đi s c ng đ u c a c u đ làm hoà v i Lan. C u hãy coi nh là đây là i th nh c u cu i cùng tr c khi tôi r i đi đ c ch .”

-“ R i đi đ đi đâu..... t i sao i đi, vì t i .”

-“ Không... không ph i vì c u, vì gia đình tôi ph i chuy n vào Hà N i s ng i, m i đ u đ nh cho tôi h c luôn đây nhng do đ i u ki n công vi c b tôi không th ch y đi ch y v lo cho tôi nh tr c đ c n a nên tôi ph i chuy n đi.”

Không hi u sao lúc này tôi i c m th y có i vô cùng, t i sao ch ng i tôi ghét đi tôi đ ng nhiên ph i vui ch nhng t i sao tôi i c m th y buồn đ n v y. Lúc này tôi đ ng nh cái ác c m c a tôi dành cho Thc anh đã tan bi n đi, thay vào đó là c m giác bi t n.

-“ C u đi đi, c u ch y đ n mà xin i Lan đi, làm n đi mà.”

-“ Tôi.....tôi...”

-“ Đi đi c u còn ch gì n a,....”

BÀI D THI S 11

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ năm, 02 Tháng 11 2017 07:16 -

-“ Cậu m n cậu u Th c Anh và xin i cậu u vì đã nói nh ng i cay nghi t v i cậu u nh v y.”

-“ Không sao đâu cậu u đi đi... nhanh lên.”

Tôi ch y m t m ch sang nhà Lan, i c i h t m i góc gác trong ngôi nhà đ tìm Lan nh ng ch ng th y bóng dáng Lan đâu c . Lan cậu u y đi đâu r i.... ch ng i ...

Tôi ch y ra phía sau góc v n tìm đ n ngôi nhà g mà chúng tôi th ng ng i trò chuy n.

-“ Lan thì ra mà đây mình tìm cậu u mãi.”

-“ a Hi n sao mà i ra đây.....”

-“ Tao xin i, xin i mà nhi u i m xin i vì đã hi u i m mà , th t ra tao không mu n nh v y đâu nh ng khi th y mà thân thi t v i ng i khác tao s mà s b r i tao, tao s nên m i tìm cách né tránh cái s th t đó.”

-“ Mà h à, tao v i mà đã thân nhau t nh đ n gi tính tao th nào mà cũng hi u mà , tao s không b m c b t kì ai đâu. Tao cũng xin i mà vì th i gian qua đã không quan tâm t i mà nhi u, xin i mà .”

-“ Gi mình làm hoà nhé, a là không gi n nhau n a nhé.”

-“ Tao h a mà .”

BÀI D THI S 11

Viết bài Ban Biên Tập

Thứ năm, 02 Tháng 11 2017 07:16 -

Buổi chiều hôm đó chúng tôi cùng nhau ngồi bên nhau kể cho nhau nghe những tâm sự đã giấu cho riêng mình bấy lâu nay. Nhìn nhau nhìn mặt trái khuôn mặt lộ ng sau lưng tre làng.

Ngày mai tôi bắt đầu, tôi và Lan tôi cùng nhau đi trên con đường đi học quen thuộc những đường khác là trên con đường đi học có thêm tiếng cười nói của Thành Anh. Kể từ ngày hôm đó chúng tôi trở nên thân nhau hơn, đi cùng nhau nhiều hơn. Tôi cũng ngạc nhiên khi thấy Thành Anh hát những câu hò trong thành phố trước khi cô ấy trở về Hà Nội coi như là bù đắp lại niềm mà tôi đã gây ra đối với cô ấy.

Số phận thật đáng buồn của tôi và Thành Anh làm bạn bè trong lớp khá tốt ngay cả Lan cũng vậy, họ tò mò không biết tại sao chúng tôi thân nhau đến vậy. Đến giờ thôi vì chúng tôi đã hiểu nhau rồi.

Cuối tuần đó tôi, Lan và bạn bè cùng lớp đi Thành Anh ra sân bay để trở về Hà Nội, ngày hôm đó là một ngày mưa buồn, lòng tôi hôm đó cũng nặng nề như những cơn mưa vậy. Tôi cứ níu kéo những phút giây ít ỏi còn lại để trò chuyện với Thành Anh. Những buổi nhiều thôi cũng không đủ để tôi nói hết lòng mình, tôi thật sự rất muốn gặp Thành Anh để nói những không thể.

Thành Anh đi rồi, bóng dáng cô ấy khuất sao cánh cửa, tôi chỉ biết đứng đó nhìn mãi theo. Cảm giác của, cảm giác của đã cho tôi biết thế nào là cảm giác trên những mặt trời đó, cảm giác của đã làm cho thanh xuân của tôi thêm đẹp sắc, Thành Anh à tôi sẽ nhớ của.

Sau ngày hôm đó, mọi thứ tôi trở về thế giới quen thuộc trước đó vẫn có một đứa bạn tôi phong cho cái danh hiệu đường học báo thức kim luôn nhà tôi o m u tóc mái sáng đi học. Và con đường đi học hôm nay vẫn tràn ngập niềm vui của tôi và nó.

Cảm giác của các bạn đã bước vào thanh xuân này để rồi cùng tôi tìm kiếm những màu sắc rực rỡ lên những thời gian đẹp, chính các bạn đã làm cho thanh xuân của tôi thêm tươi đẹp. Các bạn à, dù mai này đi nhiều ngã rẽ khác nhau, những người đi riêng biệt những hãy nhớ những thanh xuân của chúng ta đã có niềm vui, có niềm vui và đã từng có hình bóng của nhau.

---H T---

BÀI D THI S 11

Vi t b i Ban Biên T p

Th n m, 02 Th ng 11 2017 07:16 -
